

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

ut latrone vilior reprobatur. Articul. XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

IESVS VT LATRONE VILIOR
reprobatur. Articulus XXXVII.

VI

Postquam ad Pilatum Dominus Iesus redijt, aduertit Pilatus quod Dominum Herodes damnare noluerit, eamobrem, quod ipsi Herodi magis faruus, quam morti reus videretur. Tunc & ipse similiter cepit laborare, quo Iesum innocenrem de manibus Iudæorum eriperet, & illæsum abire sineret, simul Iudæorum animo reuoluens consuetudinem, quod in festo Paschæ, vnum vincitum, aut damnandum ad mortem, quemcumque vellent petere, sibi concessum esset, nec huic etiam petitioni posse quæquam licite resistere: & hoc, ob memoriam suæ liberationis ex Aegyp-
Exod. 12.
 po. Tunc Pilatus ad Iudæos, vt secundum morem suum peterent vnum ex vincitis, Christum (quem seiebat ex inuidia sibi oblatum, innocentem) vel Barabam, latronem sediciosum, homicidam, & Iudæis exosum: sperans citius Christum, quam talem latronem petendum. Pilatus ergo conuocatis Principibus sacerdotum, magistratibus & plebe ait: *Obtulisti mihi hominem hunc quasi auertentem populum, scilicet ab obedientia regni. Et ecce ego coram vobis interrogans nullam causam inuenio in homine isto, ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes, qui tamen insidiatus fuit eidem, ante eius captiuitatem. Nam remisisti ad illum. & ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam.* Quasi diceret: Cum causam mortis non habeat homo iste, nec innocens iniuste occidi debet: emendabo illum, hoc est, verberibus, & plagis affligam, vt & vos pacati sitis, & ille humiliatus, non attenter amplius prouocare vos. Ad hæc autem obstitebant vehementer Iudæi, accusationes aggrauantes, vt sequitur: *Et cum accusaretur à Principibus sacerdotum, & Senioribus, non respondit.* Neque enim tempus tunc erat defendendi se, sed patiendi, patientiæque nobis exemplum relinquendi: *Esaiâ attestante: Tanquam agnus Esai. 53. etiam tendente se obmutescet, & non aperiet os suum. Tunc dixit illi Pilatus: Non respondes qui tui? Non audis, quanta aduersum te dicunt testimonia? Vide in quantum te accusant.* quasi dicat: *Quid taces, qui tanta sapientia præditus crederis, vt nullus tibi comparari queat? Quare te non excusas, cum & ipsa innocentia præter tibi ausum & fiduciam respondendi? Cur ea quæ testificantur aduersum te, non refellis? Iesus autem amplius non respondit ei ad vllum verbum, ita vt miraretur Pilatus præses v. homines, quia sine vlla controuersia vnico se verbo excusasset, aut leuissimo nutu ex manibus hostium suorum se exemisset, modo id placuisset Patri suo cælesti. Sed qui venerat non suam facere voluntatem, verum Patris sui, maluit hostium odium, & maliciam tacendo, quam respondendo declinare. Per hoc docens nos, qua ratione agere delectamur, cum iniuste ac innocenter ab inimicis in iudicium rapiamur.*
 Tunc alia demum via (vt supra dixi) Pilatus aggressus est Iesum liberare, comparans eum eam vilissimo, ac sceleratissimo latrone. *Per dixit autem se, quod si enim conuenerat præses dimittere populo vnum vincitum, quem voluissent. Habebant autem tunc vnum vincitum insignem, qui dicebatur Barabæ. Erat autem Barabæ latro, qui cum seduciosis vincitus erat: & erat propter seditionem quandam factum in ciuitate & homicidium, quod in seditione fecerat, missus in carcerem.*
 O.O. 4. Et cum:

Exod. 12.

Lucæ 23.

Matth. 27.

Esai. 53.

Matth. 27.

Marc. 15.

1022. 13.

Matth. 27.

Marc. 15.

Lucæ 23.

1022. 13.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Marc. 15.
Matth. 27.
Ioan. 19.
Marc. 15.

*Et cum ascendisset turba, cepit regere sicut semper faciebat illis. Congregatus ergo illis, dixit Pilatus: Est consuetudo vobis, ut vnum dimittam vobis in Pascha. Quem vultis vobis dimittam de duobus? Barrabam, an Iesum, qui dicitur Christus? Scitis enim, quod per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. O Pilate, quid agis, quid moliris? Nunquid comparandus est Saluator cum latrone? vita cum morte? Iesus noster cum tuo homicida? Sed in hoc excuso te. Scio enim, quia bona intentione facis, ut eo citius Iesum nostrum de manibus Iudeorum eripias, & cui non dignantur parcere propter innocentiam, vel saltem propter latronis vilitatem, & malitiam parcant. Sed nihil efficis. Decretum est enim apud eos, ut moriatur Iesus, & vita donetur Barrabas. O scelus. O impietas. Quem vultis vobis dimitti o perfidi Iudaei? Barrabam ne homicidam, an Iesum regem vestrum? *Principes autem sacerdotum, & seniores conuenerunt turbam, & persuaserunt populo, ut peterent Barrabam: Iesum vero perderent. Exclamavit autem simul vnuerfa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam.* Nolebant eum nominare pra inuidia, sed dicunt: Tolle hunc, scilicet Iesum. Quid est Iesum? Saluatorem. Tolle hunc Filium Virginis, Filium Dei, qui infirmos nostros curauit, daemona ab obsessis fugauit, mortuos nostros suscitauit, regnum caelorum praedicauit, ut crucifigatur. Barrabam vero, qui viuentes occidit, seditionem excitauit, dimitte liberum. O bone Iesu, quam exosum habent te Iudaei. Veni ad nos, & mane nobiscum Domine. O fratres non dubitetis cor Iesu vehementer afflictum, cum tantam ingratitude populi, & odium videret contra se, cum cerneret se vilio-rem & abiectiorem latrone haberi. *Iterum autem locutus est praeses Pilatus ad Iudeos, laborans pro Iesu, & volens dimittere eum. Sed illi iterum clamabant, & succlamabant dicens: Crucifige, crucifige eum. Ille autem tertio dixit: Quid enim mali iste fecit? Ego nullam mortu inuenio in eo causam. Corripiam ergo eum, si forte contra legis caeremonias deliquit, & dimittam.* Bene incipiebat Pilatus, & constans mansisset. O fratres mei, quid docemur in hoc articulo, nisi ut profundissima humilitate superbiam nostram deprimamus? Erubescimus locum inferiorem, erubescimus inter pauperes annumerari, erubescimus cum despectis, aut paruis sociari. Volumus inter magnos reputari, honorari, praeferrari. Et ecce creator noster, Deus noster, patitur se non modo peccatori, sed latroni comparari, & ut homicida inferiorem, iniquioremque reijci. O si hunc articulum cordibus nostris imprimeremus, non foret nobis adeo amarum despici, vel non reputari. Nihil tale adhuc de nobis dictum est, nihil clamatum, licet pessimi sumus peccatores, & omni opprobrio digni, quale contra Dominum ab omni culpa innocenti. Secundo discimus hic, quid inuidia facit, quomodo mentes hominum excacat, iudicium rationis perturbat. Videte si non etiam modo mali, quantum libet sanctos, quantum libet iustos, si peccata eorum caeperint corrumpere, persequuntur, & quandoque occidere nituntur. Quomodo isti quandoque coram suo Iudice, clamant contra bonum & utilem praelatam (quia eorum prauis voluntatibus & moribus resistit) crucifigatur, hoc est, absoluitur. Et si dicatur, Quid mali fecit? non inuenimus causam absolutionis, reclamant: Absoluitur. & praefectere volunt sibi vnum Barrabam, id est, eligunt sibi vnum secundum affectiones suas, qui forsitan animas eorum magis occidere nouit, quam viuifica-*

Matth. 27.
Lucas 23.
Ioan. 18.

Humilitate
quantam &
nostri contem-
ptionem hic
deserere nos
oportet.

Inuidia quae
nam mala in
hominem effi-
ciat.

re. Simili modo fit in alijs casibus: quia ubi invidia, ibi cæcitas. Tertio, monemur Christum præ omnibus eligere, præ omnibus diligere, chariorem omnibus æstimare. Et tamen in omni peccato mortali viliozem æstimamus Christum, Deum nostrum, ea re propter quam peccamus, sit cibus in peccato gula, vel fractione ieiunij, sit inhonesta mulier in peccato luxurizæ. O quanta iniuria, & quantus contemptus est Christo præferre turpissimum concubitum. Et sic de alijs.

IESVS NV DATVR VESTIBVS, SCILICET ad flagellandum. Articulus XXXVIII.

Pilatus autem videns Iudæorum obstinatam iram contra Dominum, & durum æstimans innocentem crucifigere, cogitavit ad placandos Iudæos Christum punire, vt sic castigato & afflictio compalli vitam dimitterent. Et ideo fecit Iesum à militibus apprehendi. *Et vestibus ad flagellandum nudari.* Stabat enim adhuc mansuetissimus agnus, vt remissus fuerat veste ludibriosa amictus. Hæc denudatio nõ paruz contumeliz, nec mediocris fuit iniuriæ, affigens verecundum cor pudicissimi Iesu. Licet enim non de infestilla radice Adæ natus sit Dominus, de qua erubescibilis facta est nuditas nostra, vt habetur in Genesi, post peccatum, abscondente se primo parente, & dicente: *Vocem tuam Domine audivi, & timui, eo quod nudus essem. & abscondi me:* Quia tamen naturam nostram, & infirmitates nostras (vt dixi) absque peccato tamen suscepit, de nudari erubuit, & tanto amplius alijs pudicis virginibus (sicut de Agnete, Barbara, & quibusdam alijs legimus, quæ magis timuerunt, & doluerunt nudari, quam mori) quanto sua pudicitia incomparabilis fuit omnibus virginibus. Docemur hic nuditatem, tam corporalem, quam spiritualem erubescere. Pudici enim est animi, non solum ab alijs nolle nudum se videri, sed etiam ne propriam quidem nuditatem velle conspicere. Inde est quod apud antiquos monachos, & adhuc in ordine nostro abstinemus à balneis. Spiritualis nuditas est veste carere bonæ conversationis, & à bonorum operum tegumentum esse alienum.

Ioan. 9.

Lucæ 11.

Gen. 3.

Nudatio Iesu quam fuerat illi pœnosa & turpissima.

Nuditas duplex quæ cuius esse debeat fugiende.

IESVS FLAGELLIS CÆDITVR. Art. XXXIX.

Nudatum Dominum vestimentis, ad columnamq; magnam ligatum, fecit Pilatus crudelissime à militibus binis & binis sibi mutuo succedentibus, *flagellu cadi.* Possit hic articulus in duos diuidi: quia complectitur ligationem, & flagellationem. Primo enim fuit Domino non solum iniuriosum, sed etiam pœnosum ligari ad columnam. Iniuriosum, quia tanquam magum, vel tanquam impotentem, quem vincula tenerent, & qui solvere se nequiret, Dominum æstimabant. Pœnosum fuit, quia in omnibus quæ circa Dominum agebant, studiose querebant, nec quicquam horum prætermittebant, quo Dominum affligerent. Secundo in eodem articulo considerare nos conuenit flagellationem Domini nimis fuisse afflictiuam. Fuit enim Dominus cæsus (secundum aliquos doctores) virgis, flagellis, & vncis ferreis, id est, scorpionibus, & non ad breuem moram, sed à duobus, vel quatuor militibus robustis vsque ad sui fatigationem, & subinde alijs succedentibus: adeo vt corpus eius nobilissimum & tenerrimum, nõ solum cæsum, sed vulneratum esset & laceratum adeo, vt non esset à plantis pedum, sed à

Ioan. 9.

Ligatio Iesu ad columnam, quam fuerat pœnosa & iniuriosa.

Flagellatio Iesu, quam fuerat pœnossissima.

PP ta pe-

VI
=1

